

El PSOE, en contra d'aturar l'expropiació de Santueri

Els socialistes presentaran mocions en els plens del Consell i de l'Ajuntament i recorden al PP que va fer la promesa electoral a Felanitx d'adquirir el castell

Text i foto: **Gori Vicens**

FELANITX Davant l'anunci de la directora insular de Patrimoni del Consell de Mallorca de tornar enrere l'expedient d'expropiació del castell de Santueri, ahir dematí consellers i regidors socialistes anaren a la fortificació per expressar rebuig a aquesta proposta. Segons el portaveu del PSOE al Consell, Jaume Garau, "tornant enrere aquest expedient es perd una gran oportunitat històrica, ja que disposam d'un milió d'euros per a l'expropiació i hi hauria un sobrant per poder fer-hi obres". Afegí que "el castell es podria obrir al públic i també per a ús turísticocultural i a la investigació històrica, ja que es tracta una peça singular", explicà.

Santueri és un dels tres castells roquers que queden a Mallorca. Els socialistes varen assenyalar que presentaran mocions en els plens, que aquesta primera quinzena de novembre tindran lloc al Consell de Mallorca i a l'Ajuntament de Felanitx, perquè el procés d'expropiació començat a final de la legisla-

Representants del partit socialista mostraren el rebuig a la no-expropiació ahir dematí al peu de Santueri.

tura passada no es torni enrere.

El portaveu del PSOE a Felanitx, Toni Nadal, indicà que "amb aquesta decisió s'ha romput el consens a què s'arribà amb una moció aprovada al Consistori felanitxer l'abril del 2010 i en què tots els partits demanaren, per unanimitat, al Consell de Mallorca que

n'iniciàs l'expropiació". Segons Nadal, en la campanya electoral el PP "va fer la promesa d'adquirir el castell". Per això, considera que "el PP estafa els felanitxers aturant el procés d'expropiació", assegurà l'edil.

Els socialistes consideren que, si no es continua l'expropiació de

Santueri, el milió d'euros que aportà el Govern de Madrid s'haurà de tornar, ja que un dels condicionants és ben clar: es destina a adquisició, rehabilitació, adequació i explotació del castell. "Si es torna enrere l'expedient d'expropiació, el primer punt ja no es compleix", remarcaron.

U2, Alejandro Sanz i AC/DC, els més taquillers

MADRID Els irlandesos U2, l'espanyol Alejandro Sanz i els australians AC/DC feren els concerts més taquillers del 2010, segons l'Anuari SGAE de les arts escèniques, musicals i audiovisuals 2011, que reflecteix un descens en el nombre d'espectacles musicals i d'espectadors respecte del 2009.

L'espectacle que U2 oferí l'any passat a l'Estadi Olímpic de Sevilla corona la taula dels "grans concerts el 2010, segons recaptació", amb més de 5 milions d'euros. En xifres similars es van moure el concert del palau Sant Jordi de Barcelona d'Alejandro Sanz, el segon més taquiller, i el festival del Xacobeo 2010, en tercera posició, celebrat al Monte del Gozo de la Corunya i que va incloure els britànics Muse i Pet Shop Boys, entre altres estrelles.

Malgrat tot, l'anuari destaca la baixada en el nombre de concerts i d'espectadors el 2010, any en què s'organitzaren 126.906 actuacions en viu, xifra inferior a la del 2009, (130.346, un 2, 6 per cent més). • Efe

Siau qui sou!; un destapador!

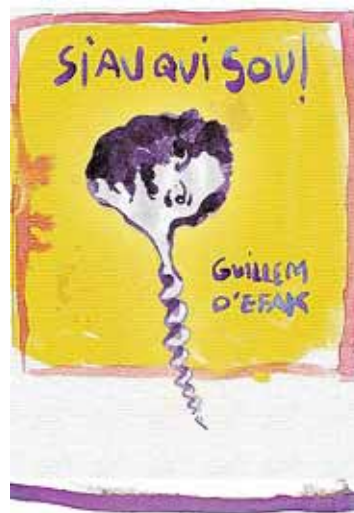

BARTOMEU MESTRE
I SUREDA, BALUTXO

El proper dia 26 de novembre, al Teatre Municipal de Manacor, es presentarà, enllestida de fresc, l'edició de *Siau qui sou!*, un CD amb 14 poemes emblemàtics de Guillem d'Efak que recullen i amplien la rapsòdia que la Banda de Música de Manacor va interpretar amb gran èxit de públic i crítica els passats mesos de febrer i març. Els temes incorporats corresponen majoritàriament a l'obra *El regne enmig del mar*, una història de Mallorca en cançons que Guillem d'Efak, amb música del seu amic Antoni Parera Fons, va estrenar el maig de 1980 a l'antiga Sala Imperial de Manacor i

que ja no tornaria a interpretar més, atesa la desatenció que la magna obra va rebre de les institucions. Eren temps de precarietat i preautonomia. El CD, amb l'encapçalament de l'himne que dona títol a l'enregistrament, es completa i complementa amb algunes de les més celebrades cançons del poeta: *Balada d'en Jordi Roca* (un al·legat contra la pena de mort), *Cançó de Çon Coletes* (un homenatge als qui patiren repressió), *Els infants* (una delícia destil·lada musicada per Joan Martorell), *Vou-veri-vou per a no dormir* (gairebé un testament ideològic, musicat per Biel Majoral) i *Comiat* (l'adéu del poeta a la família i a les amistats, musicat per Gabriel Oliver, *Torres*). També s'hi han inclòs dos poemes bastits des de la ironia i l'humor: la popular *Lletania d'anuncis publicitaris* i *Mites*, un homenatge al cinema.

L'enregistrament del CD s'ha realitzat durant els mesos d'abril, maig, juny i juliol. El muntatge i l'elaboració del llibret amb els

crèdits, la presentació, les fotografies, les crítiques i les lletres dels poemes s'ha fet al llarg de l'estiu. La feina ha anat acompanyada d'algunes vicissituds com a conseqüència del perfeccionisme dels músics que han prioritzat l'excel·lència a la diligència. El director de la Banda, Pere Siquier, i l'impulsor de la iniciativa, Gabriel Oliver, han considerat que l'esforç

que representa mobilitzar una setantena de persones per a la realització del projecte obligava a ser exigents en la qualitat final. Ha estat cabdal la implicació, l'entusiasme i l'experiència de Miquel Brunet, director de l'enregistrament. Una conseqüència de la lentitud obligada del procés ha estat que Francesc Antich, que va escriure la presentació del CD els primers dies de març, la mateixa setmana del lliurament de la Medalla d'Or de les Balears a Guillem d'Efak, ja no conserva la Presidència del Govern, des de la qual va promoure que la feinada dels músics i la magnífica interpretació de Maria Rosselló no fossin flor d'estiu. Calia deixar-ne constància documental i que aquests poemes i aquestes músiques arribessin a les biblioteques i a les escoles de secundària per fer audicions comentades. Tot plegat, constitueix una bella i enriquidora lliçó d'història. Llàstima que l'autor de les lletres no ho hagi vist ni escoltat; la sort és dels qui l'hem sobreviscut. Què hauria fet Guillem d'Efak d'haver disposat d'aquests músics i dels actuals

mitjans tècnics? Ja se sap que el progrés sempre fa tard!

El dibuix de la portada és de Miquel Barceló, bon coneixedor de la biografia i l'obra de Guillem d'Efak, tot i que personalment no s'arribaren a tractar gaire, perquè les seves vides es creuaren quan, l'any 1980, Miquel Barceló partia cap a Barcelona al temps que Guillem retornava de Barcelona a Mallorca. L'un, originari de la Guinea Equatorial, i l'altre, enamorat de Mali i tot l'entorn geogràfic (recentment s'ha autodefinint com a "català d'ultramar"), deuen ser dels pocs mallorquins que saben empíricament que Àfrica no és, només, la terra dels àrabs i dels jueus. El pintor felanitxer, també Medalla d'Or de les Illes Balears, ha copsat el sentit dels versos del poeta i ens ha transvestit d'Efak en un destapador de la memòria; un obridor de reflexions; un clam deixondidor de consciències en defensa de la identitat cultural. Com conclou un dels poemes: "La nostra llengua sempre dictarà la seva llei". Això és "Siau qui sou!": un destapador! •